

Grønland ska landsráðið er til onga nytta

- sigur Moses Olsen, grønlandskur fólkalímslimur

— Eg meti, at tað er skeiðt at velja fólkalímslimir, ið skulu umboða Grønland, sigur grønlandski fólkalímslimurin, Moses Olsen.

— Á sama hátt meti eg, at Grønlandsmálaráðið er als ikki til nakra nytta. Harimóti vil eg halda, at landsráðið eigur at fáa annan dóm yvir seg enn higartil, sigur Moses Olsen, og leggur aftrat, at meðan hann hevur fingið fri frá fólkalímsliminum í vetur, fer hann at gera ymsar hugsanir, til tess at fáa tær framdar seinni.

— Tað kann vera, at landsráðið skal senda ymsar nevndir til fólkalímslimir, tá áhugamálini grønlendinga leika á, um so er, at hesar fyribils hugsanir mínar, verða veruleiki, og kanska skal ráðið eisini hava

umboðsmenn í Keypmanna-havn; men tað, sum er av størsta týdningi, er at grønlandskur politikkur verður avgjørdur í Grønlandi, sigur Moses Olsen.

Eru búnir

Verður ein umskipan at fara fram eftir tí mynstri, sum eg kundji hugsað mær, verður óneyðugt hjá grønlendingum fyrst at velja eitt landsráð, og tveir limir, ið skulu tala áhugamálini grønlendinga í Fólkalímsliminum.

— Verður Grønlandsmálaráðið avtikið, sum tú kundji hugsað tær, verður ikki samstundis eitt lið, har peningurin fer í gjøgnum, burtur? — Vit kunnu verða hetta lið

fyriuttan, tí landsráðið, sum skal hava hið avgerandi orðið at siga í innanhýsis viðurskiptum, skal eisini gera eina figgjarlógarættan.

— Roknar tú við, at grønlandskir politikkarar eru eina slíka uppgávu vaksir.

— Tað vil eg halda. Sum dóm kann verða nevnt, at grønlandska orðaskiftið um EF hevur sýnt, at grønlandingar eru politiskt búnir.

— Hvussu við Kongaliga Handilinum?

— Hann kunnu vit vera fyriuttan. Higartil hevur handilin bert verið reiðskapur hjá umstítingini, og ikki nakar stovnur, sum hevur lagt seg eftir grønlandskum áhugamálinum.

— Hvussu heldur tú, at fyrsta politiska árið í Fólkalímsliminum hevur royst?

— Stundum havi eg kent meg einsamallan (isoleraðan), men tað slepst kanska ikki undan, tá ein roynir at umganga danska politiska skipan, sigur Moses Olsen.

Johnson brendi deyða hund sín

Fyrrverandi forsetin í USA, Lyndon B. Johnson, var so fegin um hunden hjá sær, Old Beagle, kallaðist hann, at hann, tá hundurin doyði, brendi hann, og goymdi óskuna í eini krukku, sum stendur uppi á kølliskápinum, skrivur amerikanska tíðarritið, Ladies' Home Journal.

Tíðarritið heldur, at Johnson hevur verið tann ameri-

kanski forsetin, ið hevur havt størstan áhuga fyri húsdýrum.

Tað er fyrr, hundaeftiransarin í Hvítu Húsum, sum hevur skrivað hetta í amerikanska tíðarritinum. Hann skrivur eisini um hundarnar hjá forsetunum Truman, Eisenhower, Kennedy og Nixon. Hundurin hjá Nixon eitur King Timahoe, skrivur fyrrverandi hundaeftiransarin í Hvítu Húsum.

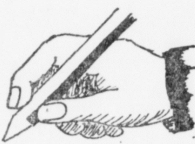

Johnson — varð góður við hund sín.

Eisenhower — eisini hann hevði hund.

B
R
Ø
V

Fiskimark, heima- og fjarfiskiskapur

Harra blaðsijóri!

Tygum hava í blaðnum lagt stóran dent á, at okkara fiskivinna er so fjøltáttað sum gjørligt, og at vit veida á so nógvum ymskum leiðum sum gjørligt. Hetta vil eg geva tygum fullkomuliga rætt í.

Eg eri farmasiglingarmaður, men havi nú verið heima í tveir mánaðar, og havi høvi til at fylgt við, bæði í blóðunum og í praktiska livinum. Lat meg skoyta uppi, at eg fyrr havi verið bæði skipsfiskimaður og eisini útróðramaður, eitt skifti.

Um blaðskrivningina kann eg siga, at eftir míni meting er mangt av tí sum skrivað er, bæði skeiðt og villileiðandi, burtursegð frá tí sum skrivað er her í blaðnum.

Til domis las eg eina grein í 14. september sum var skrivað av tingsmanninum Ova Mikelsen. Hesin sigur, at útlendingar gjørdur enda á sildini við Føroyar. Fyri mær er hetta nakað heilt nýtt. Tað hevur mær kunnugt verið vanlig uppfatan, bæði millum fiskimenn og fiskileiðingar, at sildin, orsakað av at sjógvurin her norðuri gjørdist so kaldur, tók aðrar leiðir og sum kunnugt heldur til í Norðsjónum í dag. Til hetta er bert at siga, at um vit, tá sildin stóð næst Føroyum, settu mark um hana og róku aðrar burtur, so vildu avleiðingarnar verið sera ein-

faldar, nevnliga tær, at vit í dag ikki høvdu møguleika til at veida ta sild og tann ídnaðarfisk, sum vit í dag veida í Norðsjónum, tí sjálvsagt kunna vit ikki reka aðrar burtur av okkara leiðum, uttan at verða ríknir burtur av heima-sjógví teirra.

Ná, tað sum eg havi lagt til merkis, hesa tíðina eg havi verið heima, er at í samfullar fyra vikur hevur so gott sum ongin útróður verið. Tað fyrstu vikuna var veðrið gott, men tá var streymurin so koldandi harður, at útróður var heilt ómøguligur. Síðani hevur streymurin verið tolligur, men nú hevur verið koldandi stormur, tær seinastu trýggjar vikurnar.

Tað er harmiligt, at okkara útróðrafloti skal hava ligð fyr í teymi í ein heilan mánaða, og ikki veitt ein einasta stert. Hetta kemur øllum illa við, fyrst og fremst teimum sum beinleiðis eru knýtt at útróðrinum, her hugsi eg um útróðramenn og tey, sum arbeida á flakavirkjunum. Men hetta kemur eisini landinum, tí almenna illa við, tí hetta minskar um framleiðsluna og útflutningsvirðið.

Tó at eitt «tíbetur» við hesi katastrofu, nakað sum ger hesa katastrofu munandi minni. Hetta er, at tað tíbetur bert er ein partur av føroyska vinnulivinum, sum nú hevur ligið lamið í ein heilan mánaða. Nevnliga tann parturin sum er bundin av fiskileiðunum við Føroyar. Okkara fiskiskip eystan- og vestanfyri, í Norðsjónum og aðrar staðir hava tíbetur ikki ligið bakk hendan seinasta mánaðan. Um so var, at vit nú bert høvdu heimaútróðrin og fiskileiðirnar her við Føroyar at lita á, so hevði talan veruliga verið um, at øll føroysk framleiðsla lá fullkomuliga still í ein heilan

mánaða, ikki bara ein mánaða, men ein av bestu fiskimánaðum við Føroyar.

Hetta er ein álvarsom undirstriking av tí, sum blaðið her hevur skrivað, um hvussu vandamikið tað er at hava eina eintáttaða fiskivinnu, ið bert hevur eitt avmarkað veiðuøkki at halda seg til og hvussu viðbrekið vinnulivið kann gerast, tá henda leið verður gingin. Og hvussu stóran týðning tað hevur hin vegin, at vit hava eina fjøltáttaða fiskivinnu sum veiðir á nógvum ymskum fiskileiðum.

Tær seinastu fyra vikurnar hava talað eitt týðuligt og eitt álvarsamt mál. Spurningurin er, um føroyska tjóðin er vakin, hevur lurtað og lært av hesi talu.

Siglingarmaður.

ARBÍÐSÍÐ
STOVHUGÐS
TIMBUR
BYGGITILFAR
JFK
Telefon: 5143-5255
Telg.: Kjelbro, Klakksvík
Telex 20
KLAKKSVÍKAR
TIMBURHANDIL
P. J. F. KJØLBRO

Terroristar

- Hvørir eru illgerðarmenn: tað burturrikná og forlygda pelestinafólkið ella ísraelsku imperialistarnir?

Í Tel Aviv hava teir uppfundnið spildurnýggja teorii, sum sigur, at øll arabisk frælsisrørsla er «terrorisma».

Ísraelskir politikkarar brúka einstakar harðskapsgerðir hjá ørligum einstaklingum til at dálka alt palestinafólkið og ríkisstjórnarnar í Libanon, Syriu og Jordan.

Abba Eban sigur, at terroraldan forðar fyri, at politisk skipan kann fáast í lag í Mið-eystri. Men hvat er málsins kjarni? Hann er, at tjóðtýningarpolitikkurin hjá Ísrael fyri 25 árum síðani forðir palestinafólkið út í eina søðu, sum er tætt við útrúdding.

Longu í 1948 vóru arabar ríknir úr 75.000 húsum og burtur av 350.000 hektarum av jorð. Sambært ST-tølum vóru í 1950 o. u. 960.000 persónar skrásettir sum flýggjandi. Hesi forlygdu og burturrikná hava síðani livað ómenni skjansligt neyðarlív í tjóðum og smáttum í leirunum.

Í dag eru ísraelskir imperialistar farnir undir at sviða hesi tjóð og hesar smáttur av við napalm. Stríðsvognarnir hjá Dayan rulla fram eftir arabiskum líkum í Libanon, og í hólunum hjá pansaravápninum rullar propagandamaskinan við teoriini um, at allir arabiskir sjálvstýrsmenn eru terroristar. Blaðmaður hjá franska blað-

Ísraelski verjumálaráðharrin Moshe Dayan

num «Courier de politique étrangère» skrivur eftir vitjan í leiri fyri burturrikin palestinafólk, sum var bumbaður í Ísrael: «Í leirinum fann eg túsundtals børn, konufólk og gomul og nýkur fá lesandi. Eg sá ein skúla, eina klínkk, men eingi hernaðarviðir. Og hetta var, teir væl í Tel Aviv...»

Eisini í Washington hava teir hug til at víðka fyrbrigðið «terrorisma». Tá tað ber til at skýra pales inskar sjálvstýrsmenn soleiðs, so mátti tað eisini borið til at fngð frælsis sherin í Vie nam inn undir hetta heiti...